

PERSONA'S BEOOGDE DOELGROEP

Bo
26 jaar

Huidige woonsituatie

Woont thuis bij zijn ouders
Dringend op zoek naar woonruimte
Ouders vinden het hoog tijd dat hij het huis uit gaat
Reageert op woningaanbod, steeds te weinig inschrijftijd

Opleiding/werk

Werkt al een aantal jaar
Vast contract
Redelijk inkomen

Sociale omgeving

Vriendenkring in Veghel
Lid van voetbalclub

Gewenste woonomgeving

Dichtbij centrum Veghel
Gezellige woonomgeving
Staat klaar voor zijn burens
Geen zin om in de tuin te werken

Gewenste woning

Zelfstandig (eigen keuken/badkamer)
Aparte slaapkamer
Eigen buitenruimte

Doel m.b.t. wonen

Eigen huurwoning
In de toekomst een koopwoning in Veghel

Mobiliteit

Eigen auto
Dichtbij parkeren

Rami
24 jaar

Huidige woonsituatie

Woont in AZC Grave
Gekoppeld aan Meierijstad
In 2015 gevlucht uit Syrië
Statushouder sinds 2018

Opleiding/werk

Nederlandse taallessen niveau B2
Verdielt hier en daar wat bij
Wil architect worden

Sociale omgeving

Syrische vrienden verspreid over Nederland
Beperkt aantal Nederlandse kennissen
Meldt zich eens per week bij AZC, verder bij vrienden

Gewenste woonomgeving

Sociale, gezellige omgeving
In de buurt van leeftijdsgenoten
Jonge mensen, niet alleen statushouders

Gewenste woning

Zelfstandig (eigen keuken/badkamer)
Bij voorkeur aparte slaapkamer
Dichtbij openbaar vervoer
Dichtbij centrum
Buiten kunnen zitten

Doel m.b.t. wonen

Eigen woning in Nijmegen

Mobiliteit

Fiets en OV

Fara
21 jaar

Huidige woonsituatie	Woont thuis bij haar ouders Zou het leuk vinden om het huis uit te gaan Reageert op woningaanbod
Opleiding/werk	Diploma ROC op zak Net aan het werk Laag inkomen
Sociale omgeving	Vriend in Veghel Vriendenkring in Veghel Gaaf naar de sportschool
Gewenste woonomgeving	In de buurt van leeftijdgenoten Rustig wonen, dichtbij centrum Veghel Schone omgeving Gezellig kunnen hebben met burens Geen zin om in de tuin te werken
Gewenste woning	Zelfstandig (eigen keuken/badkamer) Kamerbewoning ziet ze niet zitten Aparte slaapkamer Buiten kunnen zitten met mooi weer Lage huur
Doel m.b.t. wonen	Aantal jaar hier alleen wonen In de toekomst samen met haar vriend iets gaan zoeken
Mobiliteit	Fiets en OV Eigen auto nog te duur

Maart 2023: Het verhaal van Bo

“Ik ben geboren en getogen in Veghel. Ik heb het hier prima naar mijn zin en wil hier niet weg. Mijn vrienden wonen hier, ik werk in Eindhoven dus daar ben ik zo. Ik zou dus niet weten waarom ik ergens anders zou gaan wonen, en daar helemaal opnieuw zou beginnen. Maar toch was ik een jaar geleden iets aan het zoeken buiten Veghel. Op je 25ste nog thuis bij je ouders wonen, dat is toch niet de bedoeling? Ik had het er prima hoor, ze lieten me gewoon mijn eigen gang gaan, maar dan nog. Ik heb me toen ik 20 jaar was ingeschreven voor een huurwoning. Achteraf denk ik dat ik dat meteen had moeten doen toen ik 18 jaar werd, dan had ik meer inschrijftijd gehad, maar daar had ik niet aan gedacht. Als er een woning op de site stond reageerde ik bijna altijd, maar helaas...

Toen ik in november 2021 de oproep zag van Area en BrabantWonen over dit project, heb ik meteen gereageerd. Ze zochten mensen tussen de 18 en 30 jaar die tijd en energie wilden stoppen om samen van het oude St. Joachim & Anna een bijzondere woonplek te maken. Ik heb me toen meteen aangemeld. Met een groepje jonge inwoners uit Meierijstad zijn we begin vorige voor het eerst bij elkaar gekomen, hier in het gebouw. De vorige huurder was er toen al uit en er woonden vier mensen uit Veghel via Gapph (anti-kraak). Eén van die gasten uit Veghel kende ik van het voetbal. Hij hoopte toen al hier langer te kunnen blijven wonen. De mensen van de gemeente, Area en BrabantWonen ontvingen ons in de oude recreatiezaal die er toen nog was en vertelden ons van alles. En we gingen kijken naar hoe het er toen uitzag. Ook lieten ze tekeningen zien van wat voor woningen erin gemaakt konden wonen. Daar moest veel voor gebeuren!

We kregen de uitdaging om er met elkaar een fijne woonplek van te maken voor mensen van onze leeftijd, waar ze ook vandaan kwamen en wat ze ook deden. En als je je actief inzette, mocht er daarna ook echt gaan wonen. Er waren een paar voorwaarden. Eén daarvan was bijvoorbeeld dat je elke bijeenkomst aanwezig was en actief meedeed. Dat vroeg behoorlijk wat vrije tijd. Ze vertelden ook heel duidelijk dat het een bijzonder project werd, waarin je echt mét elkaar ergens ging wonen. Wel je eigen woning met alles erop en eraan, maar met omkijken naar elkaar en de mensen in de buurt. In het Kloosterkwartier hier om de hoek gebeurt veel, daar draai ik soms mee in de horeca. Maar er zijn ook jonge mensen die hier in het gebouw wonen en die het lastig hebben, zich nog niet thuis voelen in Nederland. Dat vraagt soms wat geduld en begrip, maar we hebben met elkaar afgesproken er samen altijd proberen uit te komen in plaats van te klagen. Nou goed, zo nog een paar dingen.

Ik heb die eerste avond meteen ja gezegd. Uiteindelijk was er een groep van 10 jongeren uit Veghel over waarmee we gestart zijn. Ik vertel een andere keer wel wat we precies hebben gedaan. Gaan we nu eerst een rondje lopen door ons gebouw. Kun je zien wat we allemaal hebben bedacht en dan laat ik je meteen mijn appartement zien.”

Maart 2023: Het verhaal van Rami

“In 2015 ben ik gevlucht uit Syrië. Ik was toen bijna 18 jaar. De reden om te vluchten was dat ik op mijn 18^e in dienst moest in het leger van Assad. Dienstplicht in Syrië betekent dat je eigen landgenoten die Assad niet aanhangen moet doden en anders loop je kans zelf gefolterd of gedood te worden. Via Turkije en Griekenland ben ik toen in Nederland terecht gekomen. Eerst in Ter Apel. Daar werd ik geregistreerd als asielzoeker. Daarna ben ik in een noodopvanglocatie terecht gekomen en daarna in een paar AZC's. Sinds 2019 heb ik de status dat ik hier mag blijven en woonde ik in het AZC in Grave. Ik wilde er heel graag weg en mijn leven gaan opbouwen, maar het was moeilijk. Er zijn weinig huizen in Nederland. Veel mensen die in Nederland geboren zijn kunnen ook geen huis vinden en zijn boos op mensen zoals ik. Ik snap dat wel, maar ik vind het ook moeilijk. Als ik niet was gevlucht, was ik er nu denk ik niet meer. Ik ben Nederland dankbaar dat ik hier mag blijven.

Begin vorig jaar werd ik gebeld door het COA dat er een woning voor me was in Veghel. Ze vertelden me dat het een speciaal project was, waar mensen tussen de 18 en 30 jaar met elkaar samen gingen wonen in een oud verpleeghuis dat nog verbouwd moest worden. Mensen van mijn leeftijd, dat vond ik fijn om te horen. En ook dat er niet alleen andere statushouders zouden gaan wonen. Dat vond ik heel belangrijk, want anders blijf je je constant een vluchteling voelen. Het leven is hier helemaal anders als in Syrië. Hier zijn mensen vaker alleen en veel binnen. Ik ben graag veel samen met andere mensen.

Omdat dit gebouw eerst een verpleeghuis was, zitten alle voordeuren aan de binnenkant in lange gangen. Eerst woonde hier alleen oude mensen, nu wonen hier alleen jonge mensen. De oudste nu is 29 jaar. Toen duidelijk werd dat ik hier kon komen wonen, zijn er allemaal avonden georganiseerd waarin de toekomstige bewoners konden nadenken over het gebouw en over het samen wonen hier. Er werd over van alles gepraat, bijvoorbeeld over de muren in de gangen en over hoe je met elkaar in zo'n soort gebouw samen woont. Want het lijkt nu helemaal niet meer op een bejaardenhuis, maar door die gangen kom je elkaar wel vaak tegen. En hoe je kon helpen.

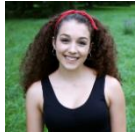
Door die avonden kenden we elkaar al een beetje. Nu wonen we hier met 45 mensen. Ongeveer de helft komt hier uit de buurt, de andere half zijn mensen zoals ik. Jullie noemen ons jonge statushouders, wat een raar woord hè. We hebben hier op de verdieping een grote kamer die van ons allemaal is. Een groepje hier uit huis kookt daar elke week samen. Mijn buurmeisje Fara en ik zijn vrijdag aan de beurt, ik leer haar Syrische gerechten koken. Soms zitten er ook mensen te studeren omdat ze dan minder snel andere dingen gaan doen dan in hun eigen woning. Oh en die gangen zijn trouwens echt mooi geworden!

Als je hier woont moet je een beetje rekening met elkaar moet houden, dat spreek je af als je hier komt wonen. Hiernaast wonen ook allemaal oude mensen. Die houden niet zo van herrie en vinden het al snel een rommel. We hebben met elkaar huisregels bedacht en ook een rooster voor wat dingen. Bijvoorbeeld rommel opruimen op het parkeerterrein of de grote woonkamer opruimen. Iedereen is één dag in de maand aan de beurt, dat hebben we met elkaar bedacht toen we hier kwamen wonen. Van BrabantWonen en Area mochten we veel dingen zelf bedenken, als we ons dan ook maar houden aan wat we bedacht hebben. Ons idee was om een vereniging op te richten waar alle bewoners lid van zijn. Als er iemand gaat verhuizen en er komt een nieuwe bewoner, dan heeft iemand van Area of van BrabantWonen samen met ons bestuur een gesprek. En als hij of zij er dan komt wonen, wordt hij automatisch lid van de bewonersvereniging.

Wat ik doe? Ik wil ooit architect worden, maar dat is heel moeilijk hier. Mijn diploma van de middelbare school in Syrië is niet geldig hier, dus ik kon niet naar het HBO. En ik wilde eigenlijk ook graag mijn eigen geld verdienen. De mensen die hier de verbouwing deden zochten personeel en boden mij de kans bij hen te leren en een opleiding te doen. Ik ben nu aan het leren voor elektricien. Ik heb geholpen met het aanleggen van de nieuwe elektra hier in het gebouw. In Nederland is veel werk voor elektriciens, dus ik denk dat het een goede keus is.

Wat ik verder doe? Ik heb moeite met slapen, dus 's avonds ga ik altijd even wandelen. Dat helpt. In het gebouw naast ons woont een oude mevrouw die gek is van honden. Ze had een briefje opgehangen bij de brievenbussen of iemand wilde helpen met de hond uitlaten, vooral 's avonds want dan voelt ze zich niet zo veilig. Ze loopt ook moeilijk. Dus nu laat ik 's avonds haar hond uit, behalve als ik bij vrienden logeer. Als ik 'm terugbreng, vraagt die mevrouw vaak of ik even binnenkom. Ik heb er niet altijd zin in, maar ze is zo lief dat ik bijna geen nee kan zeggen. Eigenlijk is ze wel een beetje een oma van me geworden

Of ik ooit terugga naar Syrië? Dat weet ik nog niet. Zo lang Assad aan de macht is, kan ik sowieso niet terug, dan wordt ik meteen opgepakt. Ik zou wel heel graag mijn familie weer zien. Als ik veel over zulke dingen nadenk word ik somber. Dus ik richt mijn aandacht op mijn leven hier en nu. Eerst maar mijn papieren halen zodat ik mezelf elektricien mag noemen."

Maart 2023: Het verhaal van Fara

“Hoi, ik ben Fara. Ik ben in december komen wonen. Toen ik 18 jaar werd had ik me meteen ingeschreven voor een huurwoning. Ik wist wel dat het lang kon duren, daarom heb ik op mijn verjaardag meteen naar Area gebeld. Ik had echt niet gedacht dat ik al op mezelf zou wonen. Echt helemaal leuk. Ik woon hier met jonge mensen, ook een paar van mijn leeftijd die ik al een beetje kende. De rest heb ik tijdens de verbouwing leren kennen.

We hadden bedacht om in kleine groepjes dingen te bedenken, en daarna steeds met z’n allen te bespreken. Ik zat in het groepje ‘sport en bewegen’. Samen met een paar bewoners van De Hertoghof hebben we in een paar avonden bedacht hoe leuk het zou zijn als we hier in de buurt met elkaar wat konden sporten, gewoon buiten. We hebben toen een club opgericht en iedere woensdagmiddag om 16.00 uur verzamelen we ons hier op de parkeerplaats. Iedereen die zin heeft kan komen, je hoeft je niet aan te melden of zo. En dan gaan we samen een uurtje bewegen. Soms zijn we z’n vijven, soms met twintig man. Net wie zin heeft. Bo kan nooit meedoen, hij is dan nog aan het werk, dat is wel jammer. Rami is niet heel sportief, maar als hij tijd heeft doet hij altijd mee.

Je hebt er hier ook echt van die atleten tussen zitten. Hoe leuk is het om samen met hen en onze seniore buurtjes samen te wandelen met wat oefeningen tussendoor of een spel te doen waarbij je beweegt. Gewoon hier op het terrein of in de buurt. Laatst kwamen er ook mensen uit de straat verderop, of ze mee mochten doen. Natuurlijk mocht dat. En elk niveau is goed, we verzinnen altijd iets waaraan iedereen op zijn eigen niveau mee kan doen. Gezond én gezellig! Na het sporten gaan we altijd even naar de ontmoetingsruimte in De Hertoghof voor een kop koffie of thee. Dan doet iedereen 20 cent in een potje, en daar kopen we dan de koffie en thee van.

Ik hou echt van sfeer. Mijn appartementje hier heb ik helemaal naar mijn zin ingericht. Daar ben ik meestal, maar ik ben ook vaak te vinden in de grote woonkamer of in de tuin. Die delen we met elkaar en de burens. In de grote woonkamer kunnen we ook met wat meer mensen samen koken en eten. Door mijn medebewoners uit verschillende landen leer ik nu allemaal nieuwe gerechten. Heerlijk! Over een paar jaar wil ik samen met mijn vriend iets voor onszelf gaan zoeken. Maar wie weet, trekt hij al eerder een keer bij mij in. Ook gezellig!”